

מילים תלויות על חבל דק

דנה אדרי פינבלט

Words Hanging on a Thin Line

Dana Edery Fineblat

ליווי ספרותי: אייל ליאני

מו"ל: אייל ליאני

כריכה: ליזט גרוסברד

גרפיקה, עימוד: ליזט גרוסברד

כל הזכויות שמורות למחברת ©

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך אחרת כל חלק שהוא מהחומר בספר זה.

שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמחברת.

Printed in Israel, 2025

ביתן הוצאה לאור נוסדה ב-1954, הייתה בעבר חלק מהוצאת הספרים הגדולה בישראל **זמורה-ביתן-מודן**. בהוצאה פורסמו כ-3,500 ספרים: בלזק, יהודה עמיחי, פלובר, בולגקוב, דן בן אמוץ, 'מילכוד 22', 'אודיסאה בחלל'. מאז 2006, הבעלים של ההוצאה הוא אייל ליאני.

מערכת הוצאת ביתן, זמורה-ביתן לשעבר:
אשר ביתן ז"ל (1939 - 2011), ממייסדי **זמורה-ביתן-מודן**
פרופ' שלמה גיורא שהם
פרופ' שמעון שטרית
אלעזר שטורם
אייל ליאני

המוטו שלנו: **"הָרֶעֱב, שְׁלַח יָדְךָ אֶל הַסֵּפֶר: כִּי נֶשֶׁק הוּא!"**
(ברטולד ברכט)

אישה היא עולם ומלואו. לא מטאפורה, לא קלישאה — מציאות רוטטת. בתוכה חיים אינספור נהרות של רגש, תבונה, פחד, תשוקה, אומץ, ושתיקות שלא תמיד זוכות להתגלות. לכל אישה יש קול פנימי. לפעמים הוא מתרונן בשירה, לפעמים נחלש ללחישה, לעיתים נסתם בגרון, ולפעמים — הוא ממתין בסבלנות לרגע שבו יתפרץ, לא עוד כקול, אלא כצעקה של חיים.

הספר הזה, האישי כל כך, נכתב מתוך אדמה סוערת. הייתה זו תקופה שבה הכול זע מתחת לרגליי, והקרקע הבטוחה שחיפשתי נראתה רחוקה מתמיד. במילים מצאתי עוגן. שפה. דרך להבין את עצמי – כלפי פנים, וכלפי חוץ. למדתי לסמן מה חשוב לי, להקשיב למה שזקוק לתשומת לב, ובעיקר – לדבר בכנות עם עצמי. מתוך השבר, נולדתי שוב ומתוך הבלבול נתפרה בהירות חדשה.

אני כותבת ומודה. למשפחתי האהובה, שמקבלת אותי בדיוק כפי שאני – עם הקצוות הפרומים, עם הסערות, ועם כל הניצוצות. ולכם, ילדיי היקרים: אריאל, שי-לי ושקד – אתם האור שלי. אתם הלמידה שלי. אתם האהבה הכי עמוקה שידעתי. לכם מוקדש הספר הזה – ולכל מי שהצלחתי, ולו פעם אחת, לתת לו קול דרך המילים שלי.

תוכן עניינים

09	פתח דבר
11	רסיסי אהבה
13	אהבה
14	ארוטיקה
16	גבר ואישה
18	עוד ניפגש
21	רגעי חושך
23	נגמר
24	זרות
26	מוזנחת
28	נקמה
29	הוא לא ידע
33	רגעי חמלה
35	קחי לך רגע
36	איזה צבע את היום?
38	נפש
39	עדשת החיים
40	הוקרה לעצמי
41	את עצמי
42	אהבה עצמית
43	מותר לך

44	מחילה
46	פנימה
47	דומים
49	יש לך עדיין
50	תזכורת
51	רגע
52	רגע של חסד
53	רגע של מחשבה
55	שירה
56	מחפשת חברה
58	באחרית הימים
60	דלתות מסתובבות
61	שלמה עם ההחלטה
63	קורות החיים
64	ילדים זה שמחה
67	שיחה פנימית
68	בסוף יהיה טוב
70	חברות הכי טובות (לשעבר)
73	שירי אינפניטי
75	מסגרות
76	בית
77	הורים
78	השקרים הכי גדולים

79	רגע של זיכרון וכוח
81	תפילה לדרך
84	אותנטית
86	מתפטר
89	שירי 7 באוקטובר
91	למחוק זיכרון
92	געגוע
93	חטופים

פתח דבר

אני כותבת לכם ספר שירים
ולא משנה לי
מה כלם אומרים

לא אכפת ששואלים אותי
על הגיל
ולמה נזכרתי עכשו
להתחיל

מי יודע מתי זה הזמן הנכון
לעשות מה שרוצים מבפנים
בבטחון?!

אבל אני יודעת
שאחרי שתקראו את השירים
הדברים יראו לכם
פתאום מאד ברורים

תטפחו על שכםי
תהיו לי שגרירים
ותגידו איזה כף
שכתבת לנו ספר שירים

רסיסי אהבה

אהבה

אני אוהבת מוזיקה - רק עכשו קצת יותר..
אוהבת אכל - רק עכשו יש לו טעם אחר..
אני אוהבת אנשים הם אלי כעת יותר מחיכים
אוהבת רקוד פרפרים ועכשו הם נדמים יותר שמחים
אוהבת ירח נצנוץ כוכבים
אוהבת לראות חבוק אוהבים
אני מזהה את המבט שלהם בעינים
מזהה את חיוכם צחור השנים ...
אני מרגישה אותם ... אני מכירה את ההרגשה
אני יודעת זאת היטב כי סוף סוף הרגשתי אשה ...

ארוטיקה

מטייל על הגוף שלך
מחפש לי מורה נבוכים
מחפש שבילים על הגוף שלך
צוף מפתה מתחת לשיחים

מגלה עוד הרים נהרות מתפתלים
מתבונן בפליאת תייר שנדהם
מחפש ושואל מתרגש משתולל
בגן העדן שלך אני הלוך מקסם

חוקר בסקרנות את הגוף שלך
כמו מפת העולם הפרושה
מתרגש למגע של הגוף שלך
אדמה רטובה לידי הגסה

רץ מתפתל מלטף מזדחל
מגלה עמק עוד גבעה מסתתרת

כּוֹבֵשׁ וְחֹפֵן מִשְׁתַּקֵּק וּמִיַּחַל
לוֹמֵד וְשׁוֹקֵד אֶת גּוֹפֵד לְתַפְאֶרֶת

מְטִיל עַל הַגּוֹף שְׁלֵד
מְחַפֵּשׁ לִי מוֹרָה נְבוֹכִים
מְחַפֵּשׁ לִי שְׁבִילִים עַל הַגּוֹף שְׁלֵד
מְסַע אֵינְסוּפִי גְבַעוּלִים וּפְרָחִים

גבר ואישה

בְּרִקּוּד הָעֵדִין בְּתוֹךְ הַסְּדִינִים
אֲנִי לֹא רוֹצָה לְטַפֵּל בְּעִנְיָנִים
בְּמַסְעָדָה אֶתְּךָ לְאוֹר הַנִּירוֹת
כְּשֶׁאֲנִי מְחַבֶּקֶת אֶתְּךָ בַּשְּׁדֵרוֹת
רוֹצָה שְׂאֵתָה אוֹתִי תִשָּׂא עַל הַיָּדִים
תִּתְּבוֹנֵן בִּי בְּפִלְיָאָה תִּמְחָא לִי קֶצֶת כְּפִים..

כִּי אֶתָּה הַגֶּבֶר וְאֲנִי הָאִשָּׁה
וְאֲנִי חִיֵּבֶת אֶת הַהֶרְגָּשָׁה ..
בְּרִקּוּד הַזּוּגִי אֲנַחֲנוּ לֹא שְׁוִים
וְחֻקִּיּוֹת מְשַׁלָּה לְרִקּוּד הָאוֹהֲבִים

רוֹצָה לִהְיוֹת טִיסָת לוחֶמֶת אוּ מְשַׁפְּטָנִית
אֲבָל אֶתְּךָ רוֹצָה לִהְיוֹת רֶכָּה וְחוֹשְׁנִית
אֲהוּב לְבִי אֵל תִּדְאָג מַעֲמָס הַמְּטָלוֹת ...
הַטּוֹב שְׁלָךְ הָרִי יִגִּיעַ בְּמִנּוֹת כְּפּוֹלוֹת

כְּשֶׁאֲנִי אֲרַגִּישׁ שְׁאוֹתַי אֶתָּה עַל כַּפֵּיָם נוֹשֵׂא...
תִּרְגֵּשׁ בְּכָל חֹדֶר הַגָּבֶר הַכִּי מוֹרֵם עַל הַפֶּסֶא

כִּי אֶתָּה הַגָּבֶר וְאֲנִי הָאִשָּׁה
וְאֲנִי חִיַּבְתָּ אֶת הַהִרְגָּשָׁה ..

עוד ניפגש

עוד נפגש
זה כתוב בשמים
עוד נפגש
נחזיק שוב ידיים

עוד נפגש בליל קיץ חם
בסערה טרופה של חרף בים
נפל על צאור
ננשק השפתיים
נלה יחפים עם חול ברגלים

עוד נפגש
בגנת ורדים אדמים
תחת עליי שלכת חומים
עוד נפגש
בספסל בגנה
בחנות הספרים מעבר לפנה

אולי בין סלעים
אולי על שבילים
אולי בכלל לא נמצא שוב מלים

זה יקרה בתל אביב או פריז
אפשר שגם בניו יורק
שנינו נתגלגל נפל מרב מצחוק

עוד נפגש אני בטוחה
עוד נפגש
אז למה אני פה עדין בוכה

רגעי חושך

נגמר

לפני שזה נגמר היו כבר סימנים
כמו רוח בשער כמו על מסרק בנים

הרצל התפור מלא את כל החדר
האור היה עכור בינינו "לא בסדר"

נסינו להחזיק לשמר על הפאסון
נותרנו די שבורים עיפים כמו סביבון
הכתבת צעקה על קיר מעל כפר
מול כלם היא זעקה
"ותרו כבר זה נגמר"

זָרוֹת

לְעֶצְמִי אָנִי זָר
בְּמָקוֹם לֹא מֶכֶר
מִסְבִּיבִי אוֹתוֹ הַבַּיִת
אוֹתָם הַקִּירוֹת הַמְּכֻרָּם
אֲבָל יוֹשְׁבֵי בֵּיתִי נִדְמִים לִי זָרִים
יוֹשְׁבֵי בֵּיתִי אֵלַי מְנַכְּרִים
תַּחוּשֶׁת בְּדִידוּת מְצִיפָה אֶת מְרַחֵב הַגֶּרוֹן
קוֹלוֹת רֹאשֵׁי עֵת לֵיל לֹא מְנִיחִים לִישׁוֹן
אִיךָ אֲבִדְתִּי עֶצְמִי בְּתוֹךְ הַמְּרַחֵב הַמוֹגֵן
אִיךָ נֶעְלָמָה תַּחוּשֶׁת מְרַחֵב וְזִמָּן
אֶת עֶצְמִי לְרַגַע מְזִיף
זִיוֹף וְהַסְתָּרָה זֶה עֲנִין מְעִיף
נִסְיוֹן שׁוֹב לְנֶשֶׁם
נִסְיוֹן שׁוֹב לְחַלֵּם
נִסְיוֹן לְהִרְגִישׁ שְׂאֵנִי שׁוֹב בְּמָקוֹם

אֲבָל אֵיפֹה מְקוֹמִי וּמָה הַשְׁתַּנָּה
אֵין לִי בְּבֵיתִי כְּכֹר שׁוֹם פָּנָה

אין בִּי נְחֻמָּה אין נְשֻׁמָּה
רק כְּבִדּוֹת רוֹבֶצֶת כְּמוֹ תַּפּוּחַ אֲדָמָה
זֵרוֹת וְנִכּוֹר לְנוֹעַ אֶסּוּר
צָרִיד לְאַוֵּר צָרִיד לְנַעַר
עַל הַשִּׁקְרִים יֵשׁ לוֹתֵר

מוזנחת

לפעמים אין לך כח לקום מהספה המצחיכה ...
בא לך להשאיר כד בבית, מסמרטטת יחפה..

שער לא מסרק ומלא שער לבן
חולפת מול המראה ומגלה עוד פצעון
פאן וכאן וכאן

מרימה את היד מסיטה את האף
נותנת במהירות בבית השחי הרקה ..
אף אחד ממילא לא ירגיש
שאת קצת מזיעה ומסריחה ..

מקרר חשוד גבינת קוטג'
ועכש ירקרק
סירים נקיים במגרה מחכים לך
שתסירי מהם את האבק ..

חולפת שוב מול המראה
מחיקת חיוך מאלץ

אם את לא אוספת את עצמך מהר
את יודעת שזה בסוף יגמר בשבץ ..

בזוית דלת חדר השינה
את רואה פריות על שמירה לבנה
עוד זוכרת מטה נקיה ומאוררת
לילות לבגדר גר ואיירה משכרת

עכשו הכל דומם שקט
אין מי שירים בבית את הקול
ואין מי שירים אחריו את הגרב ..
בבקר מקדם את יוצאת לעבודה
אבל אף אחד לא חוזר אתך בערב ..

נקמה

נִקְמָה כְּמוֹ נִקְמָה
בוֹעֶרֶת כְּמוֹ גַּחְלֵת מִתַּחַת לְאֲדָמָה
מְסַנֵּנֶרֶת מְעוֹרֶרֶת לֹא קוֹרֵאת שׁוֹם תְּמָרוֹרִים
הִיא גִדְלָה וּמִתְנַפֶּחֶת בִּי לֹלֵא מַעְצוּרִים

וַיֵּשׁ בָּהּ אֱלִימוֹת וַיֵּשׁ בָּהּ גַּם חֶרֶב
הֵאֵם אֵלֵי מִפְּנֵית הָיָא? אוֹ לְכַתְּבֵת הַנִּמְעָן?
בְּתוֹכִי מִפַּעֲפַעַת מַחֲכָה לְגֹאֲלָהּ..
מַחֲכָה לְצֹאת לְדֶרֶךְ לְעֹבֵר מִטָּרָה דִּגּוּלָּה

הִיא תִּגְיַע עַל טִיל בְּלִיסְטִי אוֹ בְּתוֹךְ מִבְּחֻנֵּת חִידָקִים
צֶדֶק רַב הִיא תַּחֲוִלֵּל פֶּה יֵשׁ לִי אַחֲלָה צְדוּקִים
הִיא תוֹפִיעַ הִיא תִּפְתִּיעַ הִיא תִּרְמַס וְתִהְרַס
כְּשֶׁצְּלִילָה אֵלֵי יִגִּיעַ בְּרִנָּה אָרִים הַפּוֹס

וְאֶשְׁמַע אֶת עֲקֻבוּתֶיהָ כְּצוּחוֹת שֶׁל תֵּן כּוֹאֵב
וְאֵלֶּה בְּעֲקֻבוּתֶיהָ כְּחִיָּה עִם לֵב תָּאֵב
תִּנּוּ לִי רַק שְׁנִיָּה לְגַעַת לְשַׁחֲרַר אוֹתָהּ חֶפְשִׁית
הִיא שְׁלִי נָא לֹא לְגַעַת זוֹהִי נִקְמָה אִישִׁית

הוא לא ידע

הוא לא ידע שזה נגמר ..
כי לא נגע לה בשער
כי לא אמר מלה טובה
כי לא הדליק את שפכה
כי לא שמע אז את קולה
ולא הקשיב לאהבה

הוא התעסק בקשבונות
ברשימות קניות שונות

אמנם אותה היה שואל
מה צריכה ומה חסר?
אך מעולם לא לקח אותה למשל
לחפשה להתאורר

כל דבר בטל אמר
"עזבי אותך נו די זה שום דבר"
אם לא יקרה היום אולי יקרה מחר..

הרי אף פעם לא ידעת להיות סתם מרצה
תירדי ממני כבר מה עוד את רוצה?
תלמי להסתפק להגיד יפה תודה
וביחוד תשארי לי כך יפה וחמודה
אל תדאגי הם אוהבים אותך מאד
ביחוד כשאת עושה להם כזה יחס וכבוד
תבואי גם שיש אפשר גם בשבת
ותשתדלי לא לתת בהם מגבוה המבט
זו רק שעה של נסיעה. די שחררי אל תהיי כזו תקועה..

הם מפנקים ומבשלים ואותה מאכילים
מה את מתבקנת את כפויית טובה
רואים שבבית שלך לא קבלת מספיק אהבה"

בחפש שלך הם נגסו בנמוס
משתלטים לך על החגים והשבתות ללא הסוס
והוא בשלו רק לא להכעיס
אחרת מי ימלא לו כל חדש את הכיס

אותה הוא בכלל לא ראה
ואם ראה זה לא נראה
היא בקשה לקצר לחזור הביתה להשתחרר
הוא אמר "נו די נשאר רק עוד דקה בואי לפה תביאי נשיקה"

היא רצתה להיות בפנה שלה ..
ללכת בבית שלה חפשיה ערמה באפלה ..

הוא לא הבין שאם לא שמע
את קול לחש הועקה
בסוף הרי תגיע כל כך חזק הצעקה
ואז היא תצא מהדלת יום אחד בלב שלם
עם מזוודה ותיק תצא בלב הולם..

תשאיר לו על מדף רק רסיסי תמונות
על השלחן תשאיר היא כמה חשבונות ...

ואז שהוא ירים את המבט ...
היא כבר לא תהיה שם
לא תהיי שם - את

רגעי חמלה

קחי לך רגע

קחי לך רגע כזה של שעמום
קחי לך רגע כזה שאין בו כלום ..
רגע קטן של חסר שליטה
רגע אינסופי של חלימה בהקיץ במטה

קחי לך רגע כזה בלי מטרה..
כשבין היש לאין רק חוט השערה
רגע סתום של אין ברירה
רגע עמום של אין בחירה
רגע מחלט של עצירה

וברגע הזה הקסום
ברגע הזה שאין בו כלום
תבדקי שוב בגוף שלך איזה אבר רדום..
תתבונני בשלם וגם בפגום ..
זה בכל מכל כל
חוץ מזה את לא צריכה לעשות כלום ...

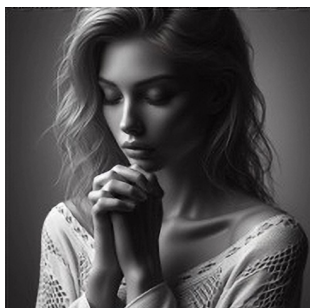
איזה צבע את היום?

בִּחְרִי לָךְ צֶבַע הַיּוֹם ..
אוֹלִי אֶת הַיּוֹם צֶבַע אָדָם ..
אוֹלִי אֶת אֲדָמָה וְחֶמֶה כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
אוֹלִי קֹפֶץ לָךְ עַל הָאָרֶץ אֵיזָה נֶמֶשׁ
אוֹלִי אֶת בְּכָלֵל יִרְקָה מְקַנָּאָה
אוֹלִי אֶת שְׁקוּפָה אֶת עֲצֻמָּה לֹא רוֹאָה
אֲזִי אֵיזָה צֶבַע אֶת הַיּוֹם ? ...
אוֹלִי אֶת יַיִן מְרִיר וְאָדָם
אוֹלִי אֶת לוֹהֶטֶת אוֹלִי אֶת רוֹקֶדֶת
אוֹלִי אֶת בְּכָלֵל עֲצָבִים מוֹרֶטֶת ..
אֲזִי אֵיזָה צֶבַע אֶת מְרַגֵּשָׁה הַיּוֹם ?
הַתְּעוֹרְרֶת בְּצֶהָב וְאִמְרַת לֹא שְׁלוֹם
וְהַחֲלָפֶת לְוֹרֵד לְכַתֵּם לְסֹגֵל
וְאוֹלִי הַתְּעוֹרְבִי עוֹד צֶבָעִים בְּמִכְחֹל
וְאִם הַתְּעוֹרְרֶת אֵיזָה בְּקֶר שְׁחֶרֶת
אֵל תִּדְאָגִי לֹא נִזְרָא מָה קָרָה ?
מִחֶר תִּהְיִי חֲדָשָׁה מוֹל מְרָאָה ..

תְּהִי חֲזָקָה וְתֹאמְרִי לְךָ שְׁלוֹם
וְתִגִּדִי בְּקוֹל בְּטוֹחַ אֵיזָה צָבֵעַ
אֶת בּוֹחֶרֶת לְהִיּוֹת הַיּוֹם

נפש

כָּלֵנוּ צָרִיכִים אִיזוֹ תַּפְּלָה
כָּלֵנוּ צָרִיכִים חֲפֹשֶׁת מַחְלָה
הַנֶּפֶשׁ אֲכָר כְּמוֹס וְנִסְתָּר
לְמִרוֹת שְׁשׁוּלָטָת הִיא כְּמַעֲט בְּכָל דֶּבֶר
וְכֵּה לֹא נִתֵּן בְּמִישְׁרִין לְגַעַת
אֶת כָּל הָאֱמֶת הִיא יוֹדַעַת
קֹשֶׁה לְבַדֵּק לָהּ דֹּפֶק
לַעֲשׂוֹת לָהּ עֲסוּי בְּגֵב
קֹשֶׁה לְדַעַת מָה הִיא צָרִיכָה בְּדִיוֹק עֲכָשׁוּ
קֹשֶׁה אוֹתָהּ לְתַפֵּס בְּרִגַע
הִיא מְאֹד חֲמֻקְמֻקָּה
וְאִם תִּצְלִיחוּ מִדֵּי פֶעַם בָּהּ לְגַעַת
תִּגְנוּ לָהּ חֲבוּק אֶרֶץ וּנְשִׁיקָהּ

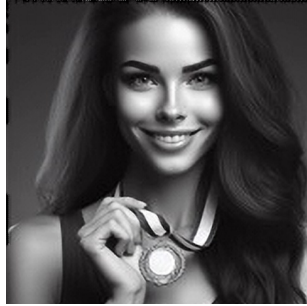
עדשת החיים

אני חושבת שהגיל פותח לי את העדשה
עם השנים אני נהיית אלי הרבה פחות קשה
המלחמות שלי נראות פתאום קצת מגוחכות
האחיזה באמתות שלי חשובה לי עוד פחות

אני חושבת שעם הגיל אני לוקחת צעד לאחור
ואז מתגלים לי עוד צבעים נעלם קצת השחר
מצליחה לראות תמונה גדולה שמרכיבה את השלם
יש פתאום תזוזה יש תנועה וזה כבר לא דומם
ועם התנועה הוא נפתחות עוד אפשרויות
ועם התנועה הוא נפתחות עוד השתוקקויות
אני חושבת שהגיל פותח לי את העדשה
עם השנים אני נהיית עם עצמי הרבה פחות קשה

הוקרה לעצמי

הוקרה לעצמי הוקרה על קיומי
הוקרה על תחושת מסגלות
הוקרה על תחושת אמללות

הוקרה על היותי נחוצה
הוקרה על היותי נמרצה
הוקרה על היותי עיפה
הוקרה על הרגעים בהם אני שפופה

הוקרה על הכוח להתבונן בי פנימה
הוקרה על הכוח שיש בי לצעד שוב קדימה
על רגע אהבה שמביס שנאה עצמית
על רגע של שלווה כזו מן קיומית
וביחוד הוקרה על הנשימה
שנותנת לי כל יום מחדש הודמנות לתקומה

את עצמי

אני כותבת את עצמי
כותבת את חלומי
אני כותבת מהבטן
כותבת מהלב
אני כותבת ששמח
וגם שזה כואב
אני כותבת לעתון וגם למגזר
כותבת את עצמי
ביחוד כי אין לי ברירה

אהבה עצמית

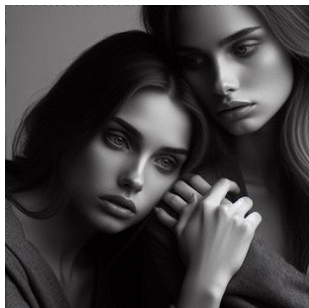

אהבה עצמית
ללא פסיק ללא כוכבית
בלעדיה אין אהבה ליקום
בלעדיה אין בלב שלך כלום
מאפשרת לך סליחה קבלה הבנה
מאפשרת לפזר שמחה ואור בכל פנה
היא הנתינה היא החבור
היא המאפשרת לפתח במקום לא פתור
היא מכוונת מפעמת
בלעדיה את נושמת אך לא באמת קימת

אהבה עצמית
היא המהות היא לא תרמית
היא הרגשת שלמות פנימית
בלעדיה שום דבר אינו מספק ובשל
לא ענק יהלומים לא תיק של שאנל

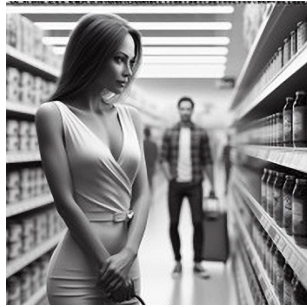
היא אינה קשורה לזמן ומקום
היא התחושה שבתוכך שוכן השלום

מותר לך

מִתֵּר לָךְ לְהִשָּׁבֵר
מִתֵּר לָךְ לְאַחֵר
מִתֵּר לָךְ לְהִגִּיד סְלִיחָה
מִתֵּר לָךְ לְהִרְאוֹת שְׁאֵת בּוֹכָה
מִתֵּר לָךְ לְהִשָּׁבֵר
מִתֵּר לָךְ לְהִשְׁעֵן עַל אֲחֵר
מִתֵּר לָךְ לְהִתְכַּנֵּץ
אוֹ לְהִתְרַחֵב וְלִהְיוֹת גְּדוֹלָה
כִּי רַק כֶּה לַעוֹלָם אֵת יְכוּלָה

מחילה

כְּשֶׁרָאִיתִי אוֹתָךְ בְּתוֹר לְסוּפֶר־מָרְקֵט
הִסְתַּכַּלְתָּ לְצַד הַשָּׁנִי
הַמְשַׁכָּת לְהִתְעַסֵּק בְּחִפְצִים סְבִיבָה
בְּאִפֶּן קֶצֶת תַּמְהוּנִי
לֹא הִזְזִית רֹאשְׁךָ מִחֻשָּׁשׁ
לְהִתְלַכְדוֹת מִבֶּט טוֹעָה
מִי הָיָה מֵאֲמִין שֶׁפֶּעַם
מְקִילוּמְטָרִים אֶת קוֹלִי הָיִיתָ מְזַהָה

וְאֲנִי מֵאֲחֻרְיָה עוֹמְדָת בְּתוֹר הַמְשַׁתָּרֵךְ
מִבִּיטָה בְּאִין מִפְרִיעַ בְּמִבֶּט קָטָן יוֹעֵד
מִבִּינָה שֶׁלֹּא תִסְתַּוְּבֵב אֵלַי בְּטָעוֹת
לְהַגִּיד שְׁלוֹם נִדְמָה מִמָּשׁ כְּמוֹ מַעֲשֵׂה שְׁטוֹת

וְאַתָּה

לֹא תִסְתַּכַּל לִי בְּעֵינַיִם בְּבִגְרוֹת שֶׁל שָׁנִים
לֹא תִלְחֹץ אֶת יָדִי וְתִגִּיד
שֶׁכִּיף לְהִבִּיט כָּךְ שׁוֹב פָּנִים מוֹל פָּנִים

מתבוננת בבלורית השער שלך
שהשתטחה קצת על הקרקפת
מעבירה את ידי בשערה הדמיוני
ושוב אני את ראשה מלטפת ומלטפת

אתה זו באי נוחות אולי חושב פשוט להעלים
ואולי אתה חושב שתתקל בי
וצעד כזה נראה לך כלל לא משתלם

אני ממשיכה להביט בך
ורואה עינים מחבקות
ממשיכה בך להביט
ורואה עינים המבקשות לכבות

ואני כבר עברתי דירה ורחוב ושכונה
והחלפתי שם משפחה
והחלפתי בלעדית עוד עונה

אתה מגיע לקפה לשלם
נמלט החוצה - לא מחכה לקבלה
אני מתבוננת בדמותך המתרחקת
ומבקשת בלב מחילה

פנימה

תַּכְּנִסִּי פְּנִימָה
גַּם אִם בְּפָנִים בְּלִגְוֹן
תַּכְּנִסִּי פְּנִימָה
גַּם אִם רִיק הַכֶּסֶּא לְיַד הַשֻּׁלְחָן
תַּכְּנִסִּי פְּנִימָה
תִּשְׁהִי בְּדַמְמָה
תַּכְּנִסִּי פְּנִימָה
תִּתְּבוֹנְנִי בְּנִשְׁמָה

דומים

כָּלֵנוּ שׁוֹנִים
וּבְעֵצָם דֵּי דוֹמִים
כָּלֵנוּ מְרַגִּישִׁים מִיַּחֲדִים
אֶךְ בְּאוֹתוֹ אִפֹּן מְדַמִּים

כָּלֵנוּ מְחַפְּשִׁים נְחֻמָּה
מְבַקְּשִׁים לְהַגִּיעַ אֶל מִטָּה חֲמָה
כָּלֵנוּ מְרַגִּישִׁים לֹא מוֹכִנִים
הָאֲחֵרִים מֵאֲתָנוּ כֹּל כֶּךָ שׁוֹנִים

בְּטוֹחִים שָׂרָק אֲנַחְנוּ
יֹדְעִים אֶת הַתְּשׁוּבָה
שֶׁבְּרוּר לָנוּ אִיזוֹ הִיא הַתְּגוּבָה
וְאִיךָ הָאֲחֵרִים לֹא רוֹאִים
זֶה הָרִי כָּל כֶּךָ בְּרוּר
אִם רַק הָיוּ אוֹתָנוּ מְכִינִים
הַכֹּל הָיָה בְּקַלִּי קְלוֹת כְּבֹד פְּתוּר

רַבֵּנוּ בּוֹחֲרִים
בְּתוֹכֵנוּ כֶּךָ לְהַשְׁאֵר
בְּעֶצְמֵנוּ מִתְבַּצְּרִים
מִפִּסְפָּסִים לְהִבְחִין שְׁאֵנֵהוּ
לֹא כֹל כֶּךָ שׁוֹנִים מִהָאֲחֵר
מִהָאֲחֵר לֹא שׁוֹנִים

יש לך עדיין

אם בִּבְקָר תִּקְוָמִי
עוֹד קֶצֶת עֵיפָה
אם רַק בְּעָרֵב תִּזְכְּרִי
לָתֵת לַיֶּלֶד אֶת הַתְּרוּפָה

אם בְּגֶשֶׁם תִּרְטָבִי
כִּי שְׂכַחְתָּ בְּבֵית אֶת הַמְטָרָה
וְאִם בַּיּוֹם שִׁישִׁי תִשְׁכַּחֲכִי לְקִנּוֹת
חֶלֶה טָרָה
תִּזְכְּרִי שְׂכָל מָה שִׁשְׁכַּחְתָּ
וְרָצִית עוֹד לַהֲיוֹת
אוֹמְרִים עָלֶיךָ
שִׁישׁ לָךְ עֲדִין
בְּשִׁבִּיל מָה וּבְשִׁבִּיל מִי לַחֲיוֹת

תזכורת

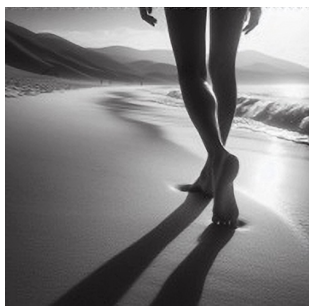
בִּיָּמִים שְׁמַתְחִילִים רַע
בְּלִי שׁוּם סִבָּה בְּרוּרָה
אֲנִי מְנַסֶּה לְמַצֵּא לִי מַטְרָה

בִּיָּמִים שֶׁנֶּרְאִים כְּמוֹ
חֲזוֹנִים עַל עֲצָמָם
אֲנִי מְנַסֶּה לְשַׁנּוֹת אֶת מַסְלוֹלָם

יֵשׁ יָמִים כְּאֵלֶּה שֶׁאֵין סִבָּה לְקִיּוּמָם
וּמִשְׁקָהֶם מִתְחִילִים אֲנִי כֹבֵר מַחֲכָה לְסִיּוּמָם

מְנַסֶּה לְהִזְכֵּר בַּיּוֹם שֶׁהִתְחִיל בְּכִיָּי
וְרוֹשֶׁמֶת בַּיּוֹמָן תִּזְכֹּרֶת
כָּל יוֹם סוֹפוֹ לְהִתְחַלֵּף

רגע

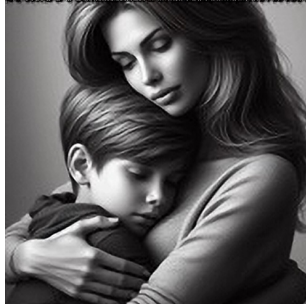
שְׁמְרִי לָךְ רֵגַע
בוֹ הָיִית יָפָה
שְׁמְרִי לָךְ רֵגַע
בוֹ הִלַכְתָּ עַל הַחוּל יַחֲפָה

רֵגַע שֶׁהֵיְתָה בוֹ חֲמֵלָה
רֵגַע שִׁידַעְתָּ
שֶׁלְכָל דָּבָר אֶת יְכוּלָהּ ..

רֵגַע בוֹ
נָתַתְּ לְעֶצְמְךָ חֲבוּק
רֵגַע שִׁידַעְתָּ מָה אֶת צְרִיכָה בְּדִיוֹק

שְׁמְרִי לָךְ רֵגַע
בְּכִיס סוּדֵי בְּתִיק
שֶׁלְפִי אוֹתוֹ
תַּמִּיד שֶׁצָּרִיךְ

רגע של חסד

רגע של חסד כמו לטוף אמהי
רגע של חסד הוא רגע פלאי
רגע שבו האלהות יוצאת מהגוף
רגע של קסם מממש כמו רחוף
יש בו כוח ועצמה של פלדה
ויש בו רכות ונוסטלגיה חלודה
הוא רגע של יחד
בין אחד לרבים ובין רבים לאחד
הוא רגע שאתה יודע שאתה לא לבד
לפעמים אתה חוסד לפעמים אתה נחסד
רגע של חסד כמו לטוף אמהי
רגע של חסד הוא רגע אלוהי

רגע של מחשבה

שירה

שירה עבורי היא צלילי הנפש
שירה בשבילי היא בטוי של רגש
היא מקראת בקול רם או נאמרת בלחש
כשהיא חודרת לגוף היא איננה משמיעה כלל רעש
אפשר לקרא אותה ברכבת
או בשכיבה בלילה במטה
והיא נמדדת רק בעצמה
בה את הלב היא מרטיטה

מחפשת חברה

אני מחפשת חברה
חברה לא ממש קרובה
לא כזו שמכירה אותי מימי הגן
לא כזו שישבה אתי בבית הספר באותו השלחן
לא כזו שראתה בארון שלי את כל הכלבן

אני צריכה חברה עם זוית ראייה חדשה
כזו שאין לי בעיה שתחשב שאני טפשה
כזו שתראה את הדברים נכוחה
כזו שאם אשכח לברה ביום ההלדת שלה
לא אדרש לסליחה

כזו שתביא מבט לא שפוטי אבל אישי
כזו שתכנס ותצא מחיי מבלי לגבות מחיר רגשי
כזו שלא אספר לה בטלפון מה הכנתי לילדים לצהרונים
כזו שלא תנדנד לי ללכת איתה לכאן ולשם כל יומיים
לא כזו שמתפרעים איתה בהופעה בפארק הירקון
ובטח לא אחת כזו שאזמין אותה אצלי לישון

פשוט צריכה חברה רחוקה
שתביא לי מדי פעם איזו הבדקה
שתראה משהו אחר ממה שהחברות שלי רואות
שלא תהדהד אותי אלא תביא מתוכה עוד דעות
שלא תגיב ביתר אם תראה שזולגות הדמעות ..

מישהי חכמה שנונה פתוחה כזו שמבינה ענין
כזו שיודעת לשים את האצבע בדיוק כאן וכאן וכאן
כזו שתביא לשלחן זוית חשיבה ומבט מרענן
שלא תתן לי את כל המנטרות שהמוח שלי מהן מנסה
להתרונן
בתמורה מבטיחה להחזיר לה באותה המטבע כן כן כן

אני מחפשת חברה .. חברה לא ממש קרובה
היא לא תדפק לי חשבון היא תגיד לי הכל בפנים
מה אכפת לה ממילא מחר היא שוב תעלים לחדש חדשים
או אפילו מי יודע לכמה שנים...

באחרית הימים

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
תִּהְיֶה הַלֵּךְ תָּמִים
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
לֹא יִהְיֶה עַל רֹאשׁוֹ אֵיּוֹמִים

תִּהְיֶה סֶתֶם אָדָם
כָּזֶה הַמְּסֻתוֹכֵב בְּעוֹלָם
כָּזֶה הַנֶּהֱנֶה מִפְּרִיחָה שֶׁל יַסְמִין
כָּזֶה הַנֶּהֱנֶה מִרֵּיחַ סִיר שֶׁל חֲמִין

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כֵּן זֶה אֵי שֵׁם
וְאוֹלֵי זֶה בְּכָלל בְּקֶצֶה הַשָּׁנִי שֶׁל הָעוֹלָם
יֵשׁ עוֹלָם דֵּי פֶשׁוּט
אֵין שֵׁם לְאַף אֶחָד כִּסּא שֶׁל מַלְכוּת
כָּלֶם זָזִים כָּךְ בְּתוֹרָם
מִשֵּׁם לִפְנֵי מִפְּנֵי לְשֵׁם
מִבְּלֵי לְחַשֵּׁשׁ מֵאַכְזְרִיּוּתוֹ שֶׁל עוֹלָם

אומרים הם שלום שואלים לשלומך
אם יש לך בשורה טובה? תנו לך ברכה

באחרית הימים בית המשטרה מנמנם
כל אחד יודע את מקומו
ואלו חקים עליו לקיים
אנשים לא מחפשים צרות ככה סתם
רק צל של עץ תות לנמנם ביומו של קיץ הם

אנשים לא יורים שם צרורות מרובים
הם חלק ממערכת של בלים שלובים

באחרית הימים כן אי שם
יהיה תחלתו או סופו של העולם

דלתות מסתובבות

דלתות מסתובבות
בְּחִירָה שֶׁל חֲצִים
כָּל הַחֲלָטָה מְבַטֶּלֶת מִשְׁהוּ אַחֵר שְׂרוּצִים
הַתְּלַבְּטוֹת קִטְנָה אוֹ הַכְרָעָה קִיּוּמִית
לְפַעֲמִים זֶה סֵתֵם בְּחִירָה סֵתֵמִית
צֶעֶד קֵטָן בְּשִׁבִּיל הַלֵּא נֶכּוֹן
צֶעֶד קֵטָן יוֹבִיל לְאַסּוֹן
הַמְּנֻעוֹת גַּם הֵיא סוּג שֶׁל הַחֲלָטָה
לֹא לְצֵאת מִהַבִּית וּלְהִשָּׂאֵר בַּמָּטָה
תְּמִיד עֲדִיף לְבַחֵר לְצֶעֶד בְּבִטָּחָה
עִם כּוֹנֵה בִּלְב שֶׁתֵּהֵא זֶה דֶּרֶךְ צִלְחָה
עַל הָרֵב מִמִּילָא אֵין שְׁלִיטָה
עֲדִיף כָּל יוֹם מִחֲדָשׁ לְצֵאת מִהַמָּטָה

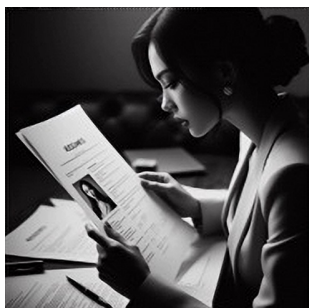
שלמה עם ההחלטה

העקר "שתהיי שלמה עם ההחלטה" ...
כזו אמירה שטותית לא היתה ...
אנחנו כל הזמן נמצאות בצמתי החלטה
מלאות רגשות אשמה עד כדי אבוד שליטה
לפעמים אנחנו מחליטות לכאן או לכאן
מי מבטיח שהבחירה הזו תביא אתה פרקן
בחירה הרי היא החלטה אקראית בזמן...
מי מבטיח שגם אם זו "הבחירה הנכונה"
בכבודה ובעצמה
לא ארגיש תוך כדי הדרך שעשיתי טעות אימה
לא ארגיש מתסכלת וקצת מרמה
ואם מתוך לחץ אחליט שאות ההחלטה אני משנה
מי מבטיח אז שהנשמה שלי לא תהיה מענה
ומה זו בכלל בחירה נכונה! ?
ההחלטות שלי משתנות עם עונות השנה
בכל בחירה אני משלמת מחיר שחלקו היה מראש משער
ומה עם המחירים שלא צפיתי מראש? ומה אם עלו המחירים
של כל השאר?

ההחלטות שלי הם אסף של פעולות אקראיות יותר או פחות
החלטות שמזכרות פעולות שמזכרות עוד פעולות שמזכרות
השלכות
ואני פנרָאה אף פעם לא אהיה "עם ההחלטה שלמה" ..
תמיד ארגיש שההחלטה קצת עקמה ..
אז תרשו לי להנמיך את הצפייה "הכי חשוב שתהיי שלמה"
אני מוכנה להסתפק ב...
" מרגישה סביר עם ההחלטה... חיה בשלום עם קיומה" ...
ואם יילד יום ואראה שאת ההחלטה צריך לתקן ...
אגיד ללא שלמות גם להחלטה הבאה והלא משלמת שלי "כן"

קורות החיים

קראתי את קורות החיים שלי
והם ריקים ללא רוח חיים
אולי זה קורות מות
אחרת למה הם כל כך משעממים
הם אוסף פרטים שהיו אי שם בעבר
ומה עם הרצונות התשוקות החלומות שלי עכשו
אותם אני רוצה להעלות על הכתב
מה שהיה היה ונגמר
כעת נותר לי לכתב את השאר...

יְלָדִים זֶה שְׂמֵחָה

יְלָדִים זֶה שְׂמֵחָה
כֶּךָ אוֹמֵר הַתְּקָלִיט
שְׁהַתִּינֶקֶת שְׁלִי בּוֹכָה
בְּרֹאשׁ אֲנִי מִגְבִּירָה
אֶת הַלְהִיט
מִנְסָה לְהַשְׁתַּכְנֵעַ בְּתוֹךְ הַיְלָלוֹת
שֶׁהַכֹּל זְמַנִּי וַיַּעֲבֹר
וּשְׁאַחֲרַי לֵילָה לֹלֵא שִׁינָה
בְּסוֹף יַעֲלֶה הָאוֹר

מְכִינָה תִּיק כְּאֵלוּ יוֹצֵאת
לְטָרָאק בְּהִימָלְאִיהָ בְּהָרִים
וְאֲנִי בְּסֹף הַכֹּל יוֹרֶדֶת לְסוֹפֵר מְרֻקֵּט
וּלְחֻנוֹת הַסְּפָרִים
אִיהָ זֶה שֶׁכֵּל יִצְאָה לְסִדּוֹר
הַכִּי קָטָן וּבִנְאָלִי
נִדְמִית פֶּתְאוֹם כְּמִכְצָע צָבָאִי
שֶׁכֵּל פָּרֵט בּוֹ קְרִדִּינָלִי

לֹא לְשֹׁכֵחַ בְּקִבּוּק עִם מַיִם
חֲמִים בְּמִדָּה הִרְצִיָּה
כְּשֶׁנִּדְדָק לָהֶם חֵס וְחֵלִילָהּ
הַתִּינִקֶת לֹא תִקְבֵּל בְּפֶה כּוֹיָה

מִגְבוּנִים לַחִים זֶה פֶּקֶל קְבוּעַ
לֹזְקֶת לְפָחוֹת חֲבִילָה אוֹ שְׁתִּים
בְּטַח נִמְצָא מִשְׁהוּ לְנִגַּב קָקִי פִיפִי
אוֹ רֶסֶק תְּפוּחִים שְׁגֵלֶשׁ בֵּין הָרִגְלִים

מוֹצָצִים בְּכָל הַצָּבָעִים
וְשִׁלֵּל חֲשָׁקִשְׁנִים וְכָרִיּוֹת
לְכָל שְׁעָה מִשְׁעוֹת הַיּוֹם
יֵשׁ לָהּ הַעֲדָפוֹת מְאֹד סִפְצִיפִיּוֹת

סָנֵר וְכִפִּית מִפְּלִסְטִיק
לְיֹדָא שְׁהֶם לֹא בִי סְפִינוֹל ..
בִּפְאָרְק עַל סִפְסֵל מַעֵץ
אֶפְרֵשׁ שְׁמִיכָה וְאַתֵּן לָהּ לֶאֱכֹל ..

בְּתָא נִסְתֵּר בְּתִיק מִשְׁחוֹת לְגֵרוֹי הָעוֹר
יֵשׁ אֶלְרִגִּיּוֹת שְׁתוֹקְפוֹת בְּאִמְצַע הַיּוֹם
אוֹי שְׁהֶשֶׁם יִשְׁמֹר

חוֹנֶרֶת הַבִּיתָה עִם עוֹד שְׁקִיּוֹת
מִחֲנוּיּוֹת שְׁבִדְרָה שְׁפִגְשִׁתִּי

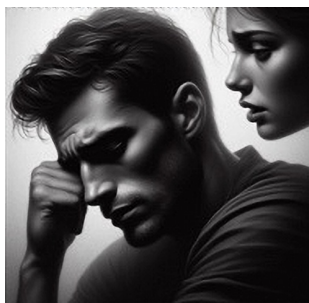
התינקות שלי נרדמה בעגלה
ואני בכלל לא הרגשתי

מהנדסת פניסה מדיקת
לתוך מעלית צרה
פותחת את דלת הבית
עיפה מתשת אשה גמורה

מקוה לכמה שניות של חסד,
כמה דקות של ברכה
לא עוברות עשר דקות
ואת חלל הדממה
מפלחת צרחה

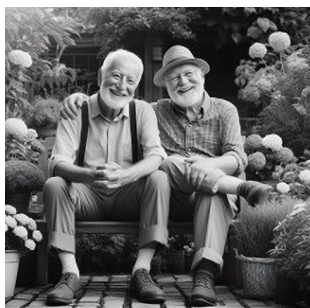
ילדים זה שמחה
כך אומר התקליט
שהתינקות שלי בוכה
בראש אני מגבירה
את הלהיט

שיחה פנימית

שאדם לידכם שותק עזבו אותו במנוחה
עם עצמו הוא מדבר אנא אל תתפרצו לו לשיחה
עם עצמו הוא חושב מלבן הדברים
הוא אינו זקוק לקולות האחרים
עם עצמו הוא מדבר בכבודו ובעצמו
השיחה הפנימית מעידה על קיומו
המחשבות שלו מדברות ויש להן קול
גם אם מבחוץ אין להן מצלול
ורק הוא עצמו יכול לשמע אותן בברור
רק הוא בורא בראשו את הספור
או בבקשה שאדם יושב לידכם
ושותק בשלוח קיומית
תנו לו רגע עם עצמו להיות
הוא פרגע - בשיחה מאד פנימית!

בסוף יהיה טוב

כולם אומרים
"בסוף יהיה טוב"
ואני אומרת
איזה שטויות
למה בסוף?
רוצה "טוב" עכשו
ועדיף "טוב" בכמויות

כלם אומרים
"בסוף יהיה טוב"
אבל למה הם מתכוננים
שהם אומרים בסוף?
האם זה שנהפך ממש לזקנים
וזמננו ללכת יהיה קרוב?

לא מבינה את משפט הנחמה
אם רק "בסוף יהיה טוב"
הרי החיים הם מרמה

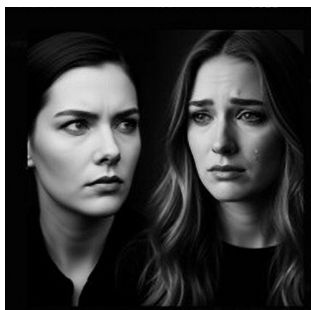
לְמִי אִכְפַּת שְׂיִהָיָה טוֹב בְּסוֹף

רַק שְׂיִיָּה כְּמַעַט נִגְמַר

רוֹצֶה "טוֹב" עֲכָשׁוּ

מָה אִכְפַּת מֶהֱשָׂאָר

חברות הכי טובות (לשעבר)

זו אני שהכרתי ביניהן
אמרתי לה שהן פשוט חייבות להפיר
דברתי בזה שבחים רבים
איה היא החברה "הכי טובה בעיר"
אמרתי לה שבטוח יהיה להן
חבור מצלח
היא כמוה אוהבת להתנדב ואף פעם לא ותרה
על תורנות מטבח
אמרתי לה שהיא כמוה לא מפספסת הרצאות
של העצמה-נשית
לפעמים לא מתחשק לי ללכת איתה,
כי האוירה שם נראית לי קצת טפשית
אמרתי לה שהיא זורמת ספונטנית
הכי לא קשה וכבדה
לא צריך לשכנע אותה להגיע
היא תמיד הראשונה לפקדה
אמרתי לה שימצאו שפה משותפת

וַיֵּשׁ לָהֶן גַּם טַעַם דּוֹמָה בְּגִבְרִים
שְׁתִּיָּהֶן נִוְהָגוֹת לְעֹלֶל בְּ"לֹאשָׁה"
וְעוֹד מְגֻזִּינִים טַפְּשִׁים אַחֲרֵים

כְּשֶׁנִּפְגְּשֶׁתָּן דֵּי מַהֵר הַתַּחֲבִּירָתָן
זֶה הָיָה לִי מֵרֹאשׁ דֵּי בְּרוּר ..
אַחֲרֵי זְמַן קָצֵר אוֹתִי מֵאַחֹר שְׂכַחְתָּן
הַשְׁאַרְתָּן אוֹתִי הֶרְחַק מֵאַחֹר
אֵינִי מַהֵר נִגְמַר לָכֵן הַסְּפֹר!

שירי אינפניטי

מסגרות

אֲנָשִׁים צְרִיכִים מְסָגְרוֹת
יְלָדִים צְרִיכִים שְׁחָרוֹר
יְלָדִים צְרִיכִים מְסָגְרוֹת
אֲנָשִׁים צְרִיכִים שְׁחָרוֹר

בית

אִשָּׁה צֹרִיכָה חֶפֶשׁ
גָּבֵר צֹרִיךְ בֵּית
אִשָּׁה עוֹשֶׂה בֵּית
גָּבֵר צֹרִיךְ חֶפֶשׁ

הורים

ילדים צריכים הורים
הורים צריכים טפול
ילדים צריכים טפול
הורים צריכים אתחול

השקרים הכי גדולים

השקרים הכי גדולים נפתחים במשפט "האמת היא..."
המקומות הכי כואבים נפתחים במשפט
"זה ממש לא מזיז לי כבר..."
המצבים הכי לא פתורים נפתחים במשפט
"השלמתי עם זה..."
הימים הכי גרועים מסתימים במשפט
"מחר יום חדש..."

רגע של זיכרון וכוח

תפילה לדרך

רוצה אותך לוחמת
ילדה שלי קטנה
רוצה אותך הודפת
כל רע המגייח לפתע מפנה

רוצה אותך מוכנה
מצידת בתיק רחב
נשק סודי שולפת
ללא מורא ללא רכב

רוצה אותך יודעת
רואה את התמונה ..
אני תמיד אתך
גם אם אני לא תמיד עונה

רוצה אותך מסגלת
לתת תמיד תשובה

לְכָל קוֹשֵׁי שִׁיגִיעַ
בוֹחֶרֶת אֶת אֶת הַתְּגוּבָה

הַנִּפְלֵה בְּדֶרֶךְ - תְּבוּאָה הִיא מַעֲצָמָה
הַעֲקָר יִלְדָה שְׁלִי
זוֹהִי הַתְּקוּמָה

הַחֲלָטָה שֶׁהִיא שְׁלֵךְ
הִיא תִּמְדֵּי הַנְּכֻנָּה
כִּי לֶךְ יִלְדָה שְׁלִי
שְׁקוּל הַדַּעַת הַתְּבוּנָה
לֹא כָּל קוֹל רָאוּי לְשִׁמְעַ
לֹא לְכָל מִלָּה יֵשׁ לְהַגִּיב ..
תִּלְמִדֵי יִלְדָה שְׁלִי
לְבָרֵר וּלְהַקְשִׁיב

לְהַקְשִׁיב לְאוֹהֲבֶיהָ
הֵם יִגִּדּוּ לָהּ מִלִּים טוֹבוֹת
תִּלְחָצִי עַל מַקֵּשׁ הַ - Delete וְהַ - Mute
לְחַלֵּק מֵהַמְחֻשְׁבוֹת

תִּשְׁמְרֵי לָךְ בְּכִיס מִמְחָטָה
לְדַמְעָה שְׁצוֹנָחַת
תִּשְׁמְרֵי אֶתְּכָה לְצִדָּךְ
יְצִיבָה וּבוֹטָחַת
וְתִדְעִי אַחֲרֵי הַחֲשָׁךְ

מוֹפִיעַ אוֹר גָּדוֹל
וְשִׁתְּמִיד עַל הַצִּלְחַת
תִּמְצָאִי מָה לֵּאכֹל

וְגַם אִם לֹא מִצָּאת בִּבְקָר
מָה לְלַבֵּשׁ וּמָה מִתַּאִים
תִּדְעִי שֶׁבְּלִילָה
אֶכִּין לָךְ מִטָּה רַכָּה לְבִנְת מִצָּעִים

וְתִרְגְּשִׁי עֲטוּפָה וּמִחֲבָקָת
גַּם אִם לֹא הַכֹּל מְשָׁלֵם
כִּי הֵן בָּרָךְ יְלִדָה שְׁלִי
מִקּוֹר הָאוֹר שֶׁל הָעוֹלָם

אותנטיות

עם עצמך את לא בנוח
זה כמו להכניס לחדר כשר
כשממש אין לך כוח
כמו להתעקש להכניס רגל
לנעל במידה קטנטנה
כמו לנסות להידחס לג'ינס מדה 36
כשאת קצת שמנמנה
כמו לרצות להיות בלרינה
שיש לך יציבה מן משנה
לסכום זה כמו להיות בכלל "לא את"
ללא שום תקנה

אז
נעלי את נעלי הבית שלך
רווחי את אצבעות רגליך
קחי קצת אור וסדרי נשימותיך
את משלמת ככה בלי צבע ופחחות
את משלמת כך בלי לבוש מלכות

וְאִזְכָּרְכִי אֶלֶיךָ פְּנִימָה
זֶה כָּל כֶּךָ פְּשׁוּט
כְּמוֹ לְהִתְבּוֹנֵן בְּעֶצְמָךְ מוֹל מִרְאָה
הִתְבּוֹנְנִי כֶּךָ אוֹתֵנִטִית
בְּדִיוֶק כְּמוֹ שֶׁרַק אֶת־רַק אֶת־רוֹאֶה

מתפטרת

עוֹכֶרֶת עַל מְדוֹר דְּרוּשִׁים
בְּעֵתוֹן שֶׁל יוֹם רֵאשׁוֹן ..
חִיְבַת שְׁנוּי לְעֶצְמִי אוֹמֶרֶת
מִיָּד עִם צִלְצוֹל הַשָּׁעוֹן..

כָּכֵר לִילוֹת בַּמָּטָה מְתִסֶּרֶת
עוֹד יוֹם אֶחָד שָׁאֲנִי לֹא מִתְפַּטֶּרֶת
עוֹד יוֹם אֶחָד אֲנִי מִתְפַּגֶּגֶת

כָּכֵר הַרְבֵּה זְמַן מִתְפַּלֶּלֶת
שֶׁתְּהִיָּה אִיזוֹ שְׁבִיטָה
אוֹלִי תִפְרֹץ בַּמִּשְׁרָד שְׂרָפָה
וְאַשְׁאֵר כָּל הַיּוֹם בַּמָּטָה
שֶׁחֻקָּה מַעֲמָס מְטִלּוֹת מְשַׁמִּימוֹת ..
הָרֹאשׁ שְׁלִי הוֹפֵךְ לִיצְרָן שֶׁל מַחְשָׁבוֹת מְשַׁעֲמוֹת ..

קִשָּׁה לְעֹזֵב קִשָּׁה לָקוּם לַעֲשׂוֹת שְׁנוּי..
כְּשֶׁאֲנִי חֲנוּקָה אֲנִי מְבִינָה שָׁאִין לִי שׁוֹם סְבוּי

רק שְׁנוֹי הַמְשָׁרָה רַק שְׁנוֹי אֲוִירָה
יְכוּלִים לְהוֹצִיא אוֹתִי מִמּוֹת הַשְּׁגָרָה ...

אִין בְּרָרָה אֲנִי מְגִיֶּסֶת אֶת כָּל הַחוּשִׁים
הַחֵל מִמָּחָר אֶלְעֵס אֶת כָּל אֲתָרֵי הַדְּרוּשִׁים

בְּקָרוֹב אֶכְנֵס לַמְשָׁרָד
גְּבוּהָה וְזָקוּפָה לְתַפְאֶרֶת ..
וְאֶכְרִיז סוּף סוּף בְּקוֹל רָם
"הִקְשִׁיבוּ הִקְשִׁיבוּ"
אֲנִי מִתְפַּטֶּרֶת"

שירי 7 באוקטובר

למחוק זיכרון

אָפּשָׁר לְמַחֵק כְּמַעַט הַכֹּל
אָפּשָׁר לְמַחֵק
קִשְׁקוּשׁ שֶׁל יֶלֶד עַל אֲרוֹן
אָפּשָׁר לְמַחֵק כְּמַעַט הַכֹּל
צִיּוֹר עַל קִנְבֶּס לְכֹן שְׁצוּיִר בְּכַשְׁרוֹן
הַכֹּל אָפּשָׁר לְמַחֵק כְּמַעַט
גַּם שִׁיר כְּתוּב בְּעֵט אוֹ עֶפְרוֹן
אֲבָל אֵי אָפּשָׁר
פְּשׁוּט אֵי אָפּשָׁר
לְמַחֵק מֵהֵלֶב זִכְרוֹן

גַּעְגּוּעַ

קחי מחֶבֶרֶת
רשמי בָּה שוֹרָה
קחי בול עֵץ
הַדְּלִיקי מְדוּרָה

הַתְּעַטְפִי בְּשִׁמְכָה
זֶרְקִי לְתוֹךְ הָאֵשׁ תַּפּוּחַ אֲדָמָה
הוֹצִיָאִי גִיטָרָה
נִגְנִי שִׁירִי.

הַקְשִׁיבִי לַגִּלִּים
נִבְלָעִים בֵּינָם שָׁחַר
הוא שֶׁחֲלָה לָךְ
לְעוֹלָם לֹא יִחְזוֹר

חטופים

הָעֶרֶב בָּא
קוֹל הַשִּׁדְרָן עֲדִין בּוֹקֵעַ ..
מָה כָּכָר הוּא מְחַדֵּשׁ
שְׁאֲנִי עוֹד לֹא יוֹדֵעַ ..
רִיתְמוֹס דְּיוּחַ וְצִלִּיל שֶׁל חֲדָשׁוֹת
מָה עוֹד לֹא כֶסֶה וְנִשְׁאַר לְכֶסֶת ...

כִּמָּה דְּבוּרִים
בּוֹקְעִים מִן הָאוֹלָפֵן
כִּמָּה מְשַׁפְּטִים
שֶׁשֶׁמַּעֲנוּ כָּכָר מִזְמַן

סֶרְטוֹנִים רָצִים בְּלוֹפֵי אֵינְסוֹפִי ..
מֵאֲבֵד אֶת שְׁוִי הַמְּשָׁקֵל
תִּכְרָף אֶפּוֹל לְמִסְדָּה עֲנֹקִי שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַחֲלָל
סִירְנוֹת אוֹרוֹת גּוֹפּוֹת מְצוּקוֹת
וּבְרָקָע בְּרָקָע עוֹד אֲזַעֲקוֹת ..

פֶּרֶשׁן בְּקוֹל בּוֹטָח ..
 מַפְצִיר בְּנוּ לֹא לְהַתְרוּחַ
 "צֵאוּ מִהַכְּסָאוֹת"
 קוֹמוּ וּצֵאוּ לְרַחוּבוֹת
 לְהַשְׁמִיעַ קוֹלְכֶם ..
 וְאַזְ תֵּלְכוּ לְנַחֵם אֲבֵלִים אֲמִלִּים בְּזַמְנְכֶם" ..
 לְהִרְגֵּל לְחַסֵּל לְהַשְׁמִיד
 זֶה צוֹ הַשְׁעָה הַקְּרוּבָה ..
 קִרְבָּנוֹת זֶה מְחִיר הַשְּׁקֵט
 אֲזַ תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
 בְּאַהֲבָה"

"זֶה נִכּוֹן אֵין וּכְחוֹם נִרְדְּמָנוּ קִצַּת בְּשִׁמְיָהּ ..
 אָבֵל הִי תִרְאוּ אִיהֶ סִדְרָנוּ לָכֶם
 אַחֲלָה אוֹיָהּ .."

חָזֵל עִם שְׁפָם בְּרִיטִי
 מְחִיר בְּקִרְיָה
 וּזְקָנָה עֲצָבָנִית תִּגִּישׁ לוֹ סִנְדוּיץ חָם
 עִם עֲגֻבָּנִיהַ טְרִיהַ וּקְצִיצָה

עוֹד זֶמֶר סִטְנֵדְפִיסְטִית
 וּמָה עִם הֶדְרֵן?! ..
 בּוֹאוּ מִהֵר שְׁלֹא יִתְפָּסוּ
 אֶת הַשּׁוֹלְחָן ..
 כֵּן לֹא לְדַאֵג יֵשׁ פֹּה קְנוּחִים מְעֻלִּים- בְּחִי..

רוֹלֵדִין הַקְדִּימוּ אֶת הַנֶּכֶד
וּמִגִּישִׁים סִפְגָּנוֹת וְאֶפֶל פֶּאִי

יְלָדִים מְחַלְקִים צִיּוּרִים עִם תִּקְוָה
וְעוֹד אִמָּא שׁוֹלַחַת לְבָנָה הַחֲלִיל
אַהֲבָה ..

יְלָדִים יִשְׁנִים בְּבֵית עַד מֵאַחֵר ..
לֹא בְטוּחִים אִם הַיּוֹם אוֹ מָחָר

אֲנִי מְבַלְבֵּל
הַקּוֹרוֹנָה עֲבָרָה !?
אִיךָ זֶה שָׁאֲנִי שֵׁט
בְּאוֹתָהּ הַסִּירָה?..
כָּל הַיּוֹם מִבָּשֵׁל
מִבְצָע עוֹד מְשִׁימָה בֵּיתִית..
מִנְשָׁנֶשׁ מוֹל הַטְּלִיזֵיזָה
וּבְשִׁבִּיל הַמְצָפוֹן
קוֹנָה לִי פְתִיתָ..

כֵּן הִנֵּה הַקֶּרֶן
מְדַבֵּר עַל פְּצוּי וְאַבְטָלָה
מִסְתַּבֵּר שִׁמְלֶחֶמָה
זוֹ הוֹצָאָה מֵאֵד גְּדוּלָה

כָּל הַיּוֹם יֵשׁ פְּרִסּוּמוֹת
לְסִיוֹעַ וּתְמִיכָה נִפְשִׁית

ואני אומר זו תקופה
הזויה וטפֿשית

אנשים נלחמים משחִזים סבינים
לא בגן ילדים
לא באקדחי צעצוע
אנשים אמתיים במדים
עם דם אדם ולא צבוע ..

נלחמים כמו ילדים בגן
אך לא חוזרים הביתה עם ההורים
רוצחים ילדים של אחרים בבקר
ואת שלהם מנשקים בערב
עם ספר שירים

לוחץ בשלט בכפתור האדם
לשדרן בלב אומר אני שלום

פותח מוזיקה קלסית נעימה לאזנים
מנסה לתת קצת מנוחה לעינים

הבקר בא
קול השדרן עם מנגינת מהדורה בוקע ..
"שחררו עוד שתי חטופות"
יש משהו חדש אני שומע...

